

Från jubileums- skidkursen i Storlien

»... Vi måste ha mer offensiv anda
i den svenska skidloppningen...»

GUNNAR DYHLÉNS namn torde vara alltför välkänt av Sveriges skidfolk för att här närmare behöva presenteras. "Gunnar" har så med hela sin kropp och själ givit sig hän åt svenska skidlöparens utbildning och så ägnat sin tid och sina krafter till skidsportens fromma, att han för evigt har inristat sitt namn i svensk skidloppnings historia. Otaliga äro de skidkurser, föredrag, propagandaresor av olika slag och propagandamedel i form av filmer, böcker och skrifter, som kapten Dyhlén hunnit med under de 10 år, som han ägnat åt den s. k. moderna skidloppningen i Sverige. När Gunnar Dyhlén står såsom föredragshållare på estraden eller såsom instruktör ute i backen eller han arbetar med sin filmfotograf uppe i fjället, så vet man, att det blir ett flott resultat i form av en gåva av ena eller andra slaget åt många svenska skidlöpare. Och "Gunnar" kan vara övertygad om uppriktigheten i de tacksamhetens vågor, som strömma emot honom med oanad kraft från varje skidans främjare i hela vårt avlänga land.

Gunnar Dyhlén reste från Storlien i torsdags efter att ha avverkat sin, ja, jag vet icke vilken skidkurs i ordnin-

lam start. Westerberg gick sedan säkert ifrån det övriga sällskapet på kryssen och seglade genom målet efter fullbordat första varv som överlägsen ledare, c:a 200 m. före Hilmer Persson, Uppsala kanotförening, Nils Ahlberg, Roxen, Linköping, J. Stern, Djursholm, S. Kling, Örebro, V. Ahlberg och J. Ahlberg, Roxen, Gustaf Pettersson, Uppsala och H. Phragmén, Djursholm. Redan under länsen på andra varvet hade Westerberg oturen komma in i ett bälte av nästan fullständig stiltje, varemot de ilsket jagande konkurrenterna fingo fin vind under hela länsen och ledigt seglade om den nästan stillastående Westerberg endast c:a 20 m. längre ned i vinden. Vid ingången till kryssen var ställningen alltså: Stern, Kling, Persson, Westerberg. Den blivande mästaren gjorde nu en utomordentlig kryss och gick med ett enda slag upp till bidevindspricken, under det att Westerberg ledigt säkrade andra platsen efter väl undanhållande Stern.

Tiderna blevo för de 15 bästa:

1) J. Stern, Djursholm, 24.15 min., ÖSK:s hp, 2) H. Westerberg, Djursholm, 24.46, Örebro motorbåtsklubbs hp, 3) H. Phragmén, Djursholm, 25.12, Östra färghandelns hp, 4) S. Kling, Örebro 25.22, N. A:s hp till bästa örebroare, 5) Hilmer Persson, Uppsala, 25.35, 6) Ville Ahlberg, Roxen, 25.45, 7) John Ahlberg, Roxen, 25.46, 8) Nils Ahlberg, Roxen, 26.05, 9) N. J. Ericsson, Örebro, 27.32, 10) Gunnar Johansson, Roxen, 27.40, 11) Ingemar Lindström, Linköping, 28.10, 12) Gustaf Pettersson, Uppsala, 28.19, 13) B. Persson, Djursholm, 28.20, 14) Ivan Fredriksson, Linköping, 28.22, 15) Nils Turby, Roxen, 28.35.

Lagpris: 1) Djursholm 19 poäng, SSH:s hp, plakett till varje man, 2) Roxen 31 p., Örebro kanotförenings hp, 3) Uppsala 58 p., 4) Örebro kanotförening 64 p., 5) Linköping 66 p., 6) Djursholms lag 2 90 p., 7) Eskilstuna 124 p., 8) Linköping 126 p.

Efter tävlingen samlades deltagare och funktionärer till middag med prisutdelning på hotell Storgården. Prisutdelningen förrättades av tävlingsledaren G. Bergsten, vilken av de främmande deltagarnas talesmän avtackades tillika med övriga funktionärer för det utmärkt sätt, på vilket de till allas belåtenhet svarat för anordningarna. Isseglingförbundets tack till Örebro kanotförening framfördes av hr A. Halling, vilken sedan särskilt hyllades såsom äldste deltagare och entusiastisk föregångsman som seglare och friluftsmänniska. Det segerfulla djursholmslaget med brödratrion Phragmén och årets mästare i spetsen blev även föremål för ovationer. Örebroarna tackade för besöket samt för de många goda lärdomarna i teknik och andra seglingsfinesser. Med antipoderna, eskilstunaseglarna, avtalades preliminärt om kappsegling vid Lappe, dit man har att färdas halva vägen var.

H.

gen. Innan Sveriges skidkapten steg på taget, hann sign. få en jubileumsintervju med den alltid lika älskvärde rese-nären.

— Mina skidkurser ha alla varit ett led i strävan att få mer offensiv anda i den svenska skidloppningen. Om vi skola göra oss gällande i internationell konkurrens, måste vi äga vanan att tåla hård fart och större branter. Både turistakare och tävlingslöpare måste grundlägga sin utbildning med teknik. Grunderna äro lika för alla, men tävlingsmannen måste äga förmåga och intuition att i hårdaste fart kunna bedöma vilken sväng, som skall utföras och hur.

Skidloppningen är i Storlienstrakten lätt ur snösynpunkt. En fortsatt stegring blir löpning i djup snö. Grunderna här äro desamma, men man måste skaffa sig hårdare fart för att kunna ut-

Bra Beg. Bilar Billiga i Bilpalatset

SVERIGES STÖRSTA UTSTÄLLNING
FÖR BEG. BILAR.
S:t ERIKSGATAN 117. Tel. anrop.

gare konstruerat skidmaterialet är, desto lättare slår man i sig alla lärdomar. Men varje område har sin speciella modell, och kom ihåg också, att det är skillnad på tävlings- och turistredskap.

— Vilka svenskar anser kapten vara mest mottagliga för modern skidteknik?

— Det förs jag inte svara på, men jag vill ge en eloge åt skåningar och sydänningar för deras energi och stortartade intresse. Det visar sig, och detta är mycket intressant, att de, som icke ha skidloppningen i blodet, mycket snart bli acceptabla löpare, för att de oförbehållsamt anamma lärdomarna. I motsats härtil händer det ofta, att den, som kommer från snörrika trakter och anser sig vara kunnig, har svårt att bortarbeta fel etc. på grund av en ensidig in-

Foto S. Bergman.

Skidteknik. Det gäller att "ligga in" i kurvan. Lagg märke till skillnaden i säkerhet hos den förste och andre löparen.

föra den ena eller andra speciella rörelsen.

— Kapten tycker väl alla deltagare äro energiska?

— Jo visst. Kursdeltagarna äro nog bra, men svenskarna i allmänhet äro litet för bekväma av sig att klättra upp för och onödigt rädda för branterna.

— Anser kapten skidkurser äro berättigade även i fortsättningen?

— Ja, alldeles säkert, men kom ihåg att skidtekniken såsom sådan ej är något mål utan endast ett medel. Och en skidlöparens tekniska färdighet betyder för turisten angenämare färd och större säkerhet mot olycksfall och för tävlingslöparen tidsvinst.

— Vad anser kapten om den moderna skidutrustningen?

— Ja, utrustningen har under dessa 10 år gått oerhört framåt, men tyvärr kan man ännu t. o. m. på skidkurser möta deltagare med mindre praktisk klädsel. Eller vad sägs om en skiddam i kjolar? Vad skidorna beträffa, så är det ju klart, att ju bättre och lämpli-

ställning till skidloppningen över huvud taget. All skidloppning i utbildningsbacken är en allsidig gymnastik på skidor, och detta ger en allmänbildning, från vilken man senare kan fortsätta med specialisering.

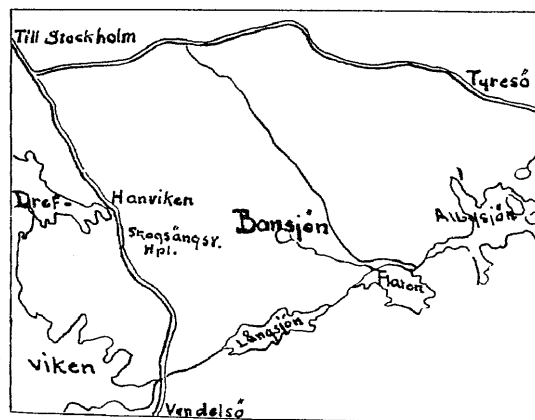
— Man behöver väl knappast vara orolig för att deltagarna skola ha tråkigt vid kurserna?

— Nej inte alls, och det finns förresten ingen sport, som har en sådan förmåga att entusiasmera människorna som skidloppningen, och vad beträffar den moderna tekniken, har det visat sig, att alla utan undantag ha funnit den vara en synnerligen rolig form av utbildning. När utbildningen är rolig, så kan man vara övertygad om att resultatet bli goda och att utövarna gärna fortsätta med densamma.

— Har kapten några önskemål för framtiden?

— Ja, det viktigaste, för att bereda så många som möjligt tillfälle till utbildning, är, att få enklare övningsbackar och mindre hoppbackar iordning-

Förlägg söndagens
vandring till terrängen
norr om Långsjön, be-
undra dess storslagna
natur och Ni skall fin-
na att rätta platsen för
Eder sportstuga är

Bansjöns vildmarksområde.

Sportstugedomter till 800—1000 kr pr tnd. Omväxlande vildmarksnatur med terräng lämpad både för sommarens och vinterns friluftsliv. 20 min. bussresa Ringvägen—Skogsängsvägens hållplats (linje nr 1). Tomtvisning dagligen genom

A.-B. TOMTFÖRVALTNING

Birgerjarlsgatan 5, tel. 10 39 78.

ställda för ungdomen. Fördelen härmed blir att man kan utöva skidsport även med ringa snötillgång, och då alla hinder äro avlägsnade, så minskas givetvis risken för olycksfall. Kostnaderna för dylika små anläggningar äro så obetydliga, att de gott och väl kunna bäras av det minsta samhälle. I dessa tider, då man behöver skapa arbetstillfällen, vore det en tacknämlig uppgift att iordningställa dylik övningsterräng till fromma för det uppväxande släktets fysiska fostran.

— När gick den första skidkursen egentligen av stapeln i Sverige?

— Det var på initiativ av fru Ingrid Holm som jag 1924 tjänstgjorde som ledare för den första svenska skidkursen, vilken sedan fortsatte i Storlien samma år.

— Och något annat datum?

— Ja 1927—28 tränade jag olympiamännen för St. Moritz-färden. Det var s. k. modern skidteknik. Detta intima samarbete med våra då främsta tävlingslöpare var av en viss betydelse ifråga om träningens inriktning. Vi veta ju alla, att utförlöpingen är det svåraste. Vi vilja lära eleverna, att behärska skidorna och ej tvärtom. För tävlingsmännen gäller det att komma så fort utför som möjligt, *men* under fullkomlig säkerhet.

— Ha slalomtävlingar någon framtid i Sverige?

— Utan tvekan. Slalom är en förnämlig form av tävling och som utbildning den mest koncentrerade form som finnes för terränglöpare. Jag hoppas att vi mycket snart på allvar kunna sätta igång med slalomtävlingar, och speciellt för damer är denna tävlingsform ytterst fördelaktig. Ja, apropos tävling, så är det alldeles förkastligt att låta ungdomen tävla i krävande lopp innan den blivit fullt utvuxen. Våra svenska ungdomar borde syssla med skidteknik och tävla i slalom och backlöpning, ty just genom backlöpning skapas den djärvhet, balans och framåtanda, som är nödvändig i den hårda konkurrens, som nu råder.

— Har kapten några speciella synpunkter på just denna jubileumskurs?

— Ja, genomsnittskunskapen nu är större, även bland de äldre, och vad ungdomen beträffar, så råder inget tvivel om annat än att den kommer att ha en rätt inställning till den moderna skidteknikens betydelse. Det har jag sett hos denna kurs' ungdomsgrupp.

— Är det verkligen kaptens avsikt att redan nu draga sig ifrån skidkursledarskapet?

— Ja, det är min mening. Jag kommer väl i fortsättningen att ge en del "gästroller", sannolikast mest i form av propagator för den sport, som jag anser förnämligast. Se'n har jag små funderingar på att fortsätta min personliga träning, ty ju mer allsidigt man skidgymnastiserar, dess längre kan man hålla på med skidlöpingen. Och det vill jag också säga, att skidgymnastiken är en utmärkt form för att få kroppen i "läge" för kommande tillämpning. Kostar man på sig en kort tids gymnastik före snön kommer, så får man, speciellt den som har kanske bara en kort vecka att njuta av "idrotternas idrott", ut oändligt mycket mer av sin idrott än eljest. När jag nu drager mig tillbaka, så är jag inte orolig, ty jag vet, att Främjandet under årens lopp fått fram en stam av synnerligen dugliga instruktörer, vilka ej blott kommendera, utan själva äro överlägsna föregångsmän, med andra ord idealiska tränare.

— Förlåt, men skulle jag kunna få

Har Ni tänkt på att

FRILUFTSLIV

vid prenumerat
endast kostar

14 öre per nummer?

●

Verkställ prenumerat
redan i dag!

●

Tycker Ni om tidningen, visa
den då för friluftstres-
serade vänner och be-
kanta!

FRILUFTSLIV

OCH

FRILUFTSLIV

Stockholmarna gå för att få motion.

Stockholms Spårvägars trafikresultat för 1933 föreligger nu och visar en kraftig minskning av passagerareantalet.

Passagerareantalet på bussarna var i fjol 36.5 milj. mot 43.5 milj. 1932, alltså en nedgång med 16.3 proc. Spårvägs- trafikanternas antal har under 1933 nedgått 4.7 % eller från 135 milj. passagerare 1932 till 128.6 milj. 1933.

— De förnämsta orsakerna till den väldiga nedgången i trafiken äro arbetslösheten och byggnadskonflikten, framhåller borgarrådet G. Björklund i en intervju i N. D. A. Största minskningen har drabbat kortlinjerna, medan passagerarfrekvensen på förortslinjerna visat den minsta nedgången. Allmänheten är nu för tiden tvungen att spara på örena. Detta har fört med sig att folk exempelvis promenerar till och från sitt arbete, om sträckorna ej äro alltför långa, och på så sätt har spårvägsbolagets kortare linjer blivit mer lidande av penningknappheten än de längre. Dessutom tror jag, att många i denna den fysiska fostrings tid går för motionens skull. Det gör t. ex. jag själv, och jag sparar dock ingenting därigenom. Jag har nämligen frikort.

Riksföreningen för gymnastikens främjande.

Gymnastikfrämjandet har i dagarna utfärdat ett upprop med en inbjudan till medlemskap i den nya sammanslutningen. Detta, som är undertecknat av ett stort antal gymnastikintresserade män och kvinnor, är av följande lydelse:

Den frivilliga gymnastiken i Sverige har under de senaste 15 åren tillvunnit sig en för varje år ökad anslutning från allmänhetens sida. Svenska Gymnastikförbundet, som år 1918 blott räknade 8.000 medlemmar, hade år 1930 nått upp till 59.000 medlemmar och under de tre senaste åren har medlemsantalet nära fördubblats och utgör nu över 110.000.

Den frivilliga gymnastiken är på god väg att bli en verklig folkrörelse för folkhälsans höjande och med sitt motto "Gymnastik åt alla" har den velat giva uttryck åt sin betydelsefulla uppgift att intressera alla för att genom enkla gymnastiska rörelser och sunda levnadsvanor i övrigt stärka sin hälsa och öka sin motståndskraft mot sjukdom. Det är av största betydelse att inrikta hälsovårdsarbetet på positiva åtgärder till förebyggande av sjukdom.

Den snabbt växande anslutningen till den frivilliga gymnastiken visar tydligt, att gymnastikens arbetsformer tillvunnit sig allmänhetens förtroende, men den ökade anslutningen ställer också ökade krav på gymnastikorganisationerna; det behövs kurser för utbildandet av flera ledare, det behövs flera gymnastiksalar,

höra kaptens uppfattning om den man, som fortfarande är spårlöst borta här uppe i fjällen?

— Det är brottsligt (kapten Dyhléns ansikte mörknar) att ge sig ut ensam, hur duktig man än är. Om man nu verkligen går ut i fjället allena, så bör man säga ifrån, att kommer man ej tillbaka inom en viss tid, så får man själv taga ansvaret för ett dumdrigt företag. Ty visste dessa ensamgångare, vilken apparat de sätta igång, när de ej komma fram i rätt tid, eller då de eventuellt förolyckas, så är bara det ett verkligt skäl för att icke gå ensam... Då en människa försvinner i våra mera bebyggda trakter, vilket sker tämligen ofta, avhandlas det med en liten notis i pressen, men om en eller annan går bort sig i fjällen, så ståta tidningarna med tumshöga rubriker över en "fruktansvärd tragedi". Det är ett sätt att missrekommendera fjällen, ty om en och annan genom dumdrighet omkommer, så finns det åter igen tusentals människor, som vinna hälsa, vederkvickelse och framför allt *livsglädje* på skidor i fjällen. Det är felaktigt att blåsa upp enstaka olyckshändelser till fullkomliga "tragedier", som nu blivit sed.

Ja, så slutar kapten GUNNAR DYHLÉN och stänger kupédörren, allt under det att perrongen genljuder av kraftiga "Hej Tjolaha" som ett bevis för hundratals trogna undersåtars lydnad och tillgivenhet för sin okrönte skidkung.

S. W. B.—n.